

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 23 de març del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit enregistrat el dia u d'abril del dos mil quinze la representació processal dels consorts Srs. L... i C..., formulà demanda en judici civil en petició d'obligació de fer pel procediment declaratiu ordinari contra els Srs. AE... i LB..., sol·licitant que es dictés sentència condemnant als defenents a retirar la barana de ferro per ells instal·lada en llur plaça d'aparcament, la qual confrontava amb número xxB propietat dels seus mandants i situada a la planta baixa de l'Edifici "xxxxxx I" radicat a la partida del xxxxxx del terme de xxxxxxxxxxxxxxxx i, en cas de no complir voluntàriament amb dita obligació de fer, interessava que es preveïés la possibilitat de fer-ho complir per l'empresa que els seus mandants tinguessin

a bé designar amb càrrec al patrimoni d'aquells, imposant als defenents les costes processals generades pel procediment.

II.- En data 27 de maig del 2015 la representació processal dels Srs. LB... i AE..., contestà a la demanda amb oposició enèrgica a aquesta i, després d'invocar els fonaments de dret aplicables, interessava que es dictés sentència desestimant íntegrament la demanda formulada contra els seus mandants i imposant la totalitat de les costes processals d'aquest plet als instants d'aquest.

III.- Per escrits enregistrats en dates vuit de juliol i set d'octubre del dos mil quinze les parts evacuaren respectivament els tràmits de rèplica i dúplica i, posteriorment, el de conclusions, reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

IV.- La Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 8 de juny del 2016 va decidir desestimar íntegrament la demanda principal interessada pels consorts Srs. L... i C... contra els consorts Srs. LB... i AE..., absolent als darrers dels pediments exercitats de contrari, amb imposició als agents de les costes processals causades pel procediment, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

V.- Contra l'anterior resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal dels Srs. L... i C... i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació, estimant la demanda formulada pels seus mandants i imposant a l'adversa les costes del procediment, incloent els honoraris d'advocat i procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions que els Srs. Srs. LB... i AE..., són propietaris de la plaça d'aparcament que confronta amb l'assenyalada amb el número xxB propietat dels agents i situada a la planta baixa de l'Edifici "xxxxxx I" situat a la partida del xxxxxx del terme de xxxxxxxxxxxxxx. No es discuteix tampoc que la citada plaça d'aparcament es troba situada en un espai físic obert, sense cap tipus de limitació altra que no sigui les línies divisòries pintades al terra, excepció feta de la què és propietat dels citats senyors en la qual aquests havien col·locat una barana de ferro per tal de delimitar-la.

En aquestes circumstàncies, els Srs. Srs. L..., i C..., propietaris de la plaça d'aparcament contigua a la dels defenents, van formular la demanda que dóna origen al present procediment sol·licitant que es condemnés als seus propietaris a retirar la dita barana, atès que aquesta impedia l'ús i el gaudi pacífic per part dels seus patrocinats de llur plaça d'aparcament, ja que, en estacionar el seu vehicle, els hi era impossible obrir la porta del mateix com a conseqüència de la presència d'aquella barana de ferro, insistint en què aquesta actuació imputable als defenents –tot i reconèixer que s'havia produït en l'interior dels límits de la plaça d'aparcament que els pertanyia-, perjudicava als seus mandants i els comportava una limitació de l'exercici de llur dret de propietat sobre l'esmentada plaça.

II.- La Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 8 de juny del 2016 va desestimar íntegrament dita demanda i contra aquesta decisió s'alça la representació processal de la part agent argumentant, en

primer lloc, que la valoració de les proves que efectua la Sentència d'instància no és correcte, que no havia transcorregut el termini de 30 anys que hauria permès als defenents usucapir el dret a instal·lar una barana a la seva plaça d'aparcament, que aquesta no es pot considerar de propietat privada, sinó que es tracta d'un espai comunitari d'ús privatiu i que la zona d'aparcament és un espai obert, que no es pot modificar, però aquests arguments no es poden estimar.

En efecte, com es dedueix clarament de les fotografies aportades a les actuacions (folis 40, 41 i 66 a 70) la barana de ferro subjectada al terra amb cargols instal·lada pels defenents es troba situada dins de l'espai corresponent a la plaça d'aparcament de la seva propietat i cal entendre que en aquest cas no es tracta d'una unitat indivisible sinó d'una unitat immobiliària individualitzada segons es deriva de la escriptura de compravenda que costa en l'expedient, dins de la qual aquests podien haver estacionat una motocicleta, com havien fet en ocasions, o instal·lar-hi una barana que no precisa de cap mena d'obra fixa i que no modifica l'estructura de l'espai dedicat a aparcament, sense que es pugui dir que per aquesta raó vulneren els Estatuts de la Comunitat, ni que sigui precís usucapir aquest dret.

D'altra banda, la instal·lació de la dita barana respon a una finalitat perfectament legítima, com és la de salvaguardar la seguretat de les filles menors del seu propietari en unes places que disposen d'un espai reduït, com posen de relleu els defenents, o impedir que el veí envaeixi un espai superior a aquell del qual pot gaudir en virtut del seu títol de propietat i cal posar de relleu que el Sr. C... reconeix en la seva confessió en judici (foli 150 en relació al 94) que "ell personalment si que envaïa l'altra plaça d'aparcament perquè altrament no podia aparcar-hi" i que "en deixar el seu vehicle estacionat, aquest tocava i trepitjava la línia divisòria de les places d'aparcament".

III.- Com a segon motiu de greuge contra allò que disposa la Sentència d'instància, argumenten els recurrents que la citada barana impedeix l'ús i

gaudiment de la seva plaça, sense que ells vulguin envair la propietat del veí, però aquests arguments no es poden estimar.

Per tal de desestimar aquest motiu del recurs, cal posar de relleu que, com es dedueix de les declaracions del Sr. C..., les mides molt reduïdes de la plaça d'aparcament de la qual és titular del citat senyor i el fet que en l'actualitat molts vehicles siguin de grans dimensions fan preveure que, si s'estimés la demanda de l'agent, el vehicle que l'utilitza no sols envairia la plaça veïna a l'obrir les seves portes, sinó que fins i tot ocuparia part de la superfície que és propietat del defenent, com ja havia fet anteriorment.

En tot cas, les relacions de veïnatge obliguen en ocasions als propietaris de finques confrontades a suportar ingerències indirectes en la seva finca provinents de la veïna a fi de permetre que tots ells puguin gaudir de les respectives propietats, però això no suposa que hagin de permetre ingerències directes, que sempre poden evitar, encara que aquestes siguin innòcues i en el cas present és evident que no ho són, ja que el defenent tant pot instal·lar una barana en la seva plaça per evitar aquestes ingerències, com podria aparcar en aquest espai una motocicleta i si es permetés al veí ocupar, encara que fos temporalment la seva plaça, és evident que el gaudiment del seu dret de propietat es veuria restringit, raó per la qual entenem que si l'agent no pot aparcar còmodament el seu vehicle en la seva plaça d'aparcament no és per culpa dels defenents, sinó degut a les mides de la plaça de la qual és titular i a les característiques del turisme que hi vol aparcar.

D'altra banda, tampoc es pot entendre que el defenent intenta evitar que el veí pugui aparcar còmodament quan això no el perjudica amb una actuació que es podria qualificar com un abús del seu dret de propietat, ja que és evident que retirar la barana significa permetre que l'agent utilitzi la seva plaça envaint la veïna, impeding que el seu titular gaudeixi d'ella amb l'amplitud que li permet el seu dret de propietat i limitant el contingut d'aquest sense que tingui obligació de suportar-ho.

IV.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les seves costes a la part recurrent de conformitat amb allò que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal dels Srs. L... i C... contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 8 de juny del 2016, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-